

Janez Mušič: Zgodbe o Prešernu

Avtor knjige Zgodbe o Prešernu, Janez Mušič, je v knjigi opisal življenje našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Opisal je vse od njegovega rojstva, šolanja, bolezni pa do smrti.

Zgodbe, ki so bile napisane po pesnikovi smrti, opisujejo prvo polovico devetnajstega stoletja. Za svoj govorni nastop sem si izbrala Prešernovo otroštvo in njegovo družino.

France Prešeren se je kot tretji otrok 3. decembra 1800 materi Mini in očetu Šimnu. Starša sta bila zelo vesela njegovega rojstva, saj je bil po dveh deklicah pri sin, ki sta ga težko pričakovala. France je imel dve starejši sestri Jero in Katro, dva mlajša brata Jožefa in Jurija ter tri mlajše sestre Mino, Uršo in Alenko. Svoje otroštvo do sedmega leta je preživel v rojstni hiši v Vrbi na Gorenjskem. Po sedmem letu se je z očetom odpeljal skozi Radovljico, Ljubljano, in Grosuplje na Kopanjsko, k staremu stricu Jožefu. Stric ga je učil umetnosti pisanja in branja, kasneje pa ga je podpiral pri delu. France je osnovno šolo obiskoval v Ribnici. Tam se je tudi vpisal v zlato bukvo, saj je bil zelo marljiv učenec.

V zgodbi se pojavljajo predvsem Francetovi sorodniki.

Glavna oseba v knjigi je France Prešeren. Bil je zelo bister in prijazen do drugih. Ljudje so mu večkrat rekli, da je po materi podedoval razum, po očetu pa dobrodušnost. Mati Mina, ki je bila izobražena, črnolasa ženska majhne postave. V hiši je nosila hlače, kar pomeni da je imela glavno besedo in bila je zelo odločna. Oče Šimen se kaže kot dobrodušen, prijazen, ustrezljiv, tih in čuteč človek. Navada je bila in je še vedno, da so moški tisti, ki odločajo, on pa je to prepustil svoji ženi. Najstarejša izmed Ribičevih otrok, Jera je svoje mlajše sestre in brate velikokrat peljala na bližnji hrib k cerkvi Svetega Petra. Druga hčerka Katra pa se je otrok največkrat znebila in jim ukazala da naj bodo doma, če je bilo to le mogoče.

Tudi odnosi med ljudmi so različni. Že samo odnos staršev do otrok je drugačen. Starša sta se do Franceta vedla nekoliko zaščitniško. Do njega sta bila še posebej prijazna, lahko bi celo rekli da sta ga razvajala. Vedno sta mu prizanesla z delom in podobnimi stvarmi. Mislim, da zato, ker je bil bister in prvi sin v družini. Nikoli mu zjutraj ni bilo treba prej vstati, da bi pomagal pri kakšnem opravilu. Vsi drugi Ribičevi otroci so morali vstati pred zoro in postoriti nekatera dela preden so odšli v šolo. Do drugih otrok so bili starši nepopustljivi in strogi. Otroci so se med sabo dobro razumeli. Nekateri so bolj skrbeli za brate in sestre, drugi pa manj. Mislim pa, da drugim otrokom ni bilo prav, da so oni morali zjutraj delati prej kot so šli v šolo, Francetu pa ni bilo treba.

Starši niso ravnali prav, saj so se drugi verjetno počutili zapostavljene in neumne. Ni prav da ljudi ločimo na neumne in pametne, saj jih s tem lahko zelo prizadenemo.